

Aggregation and toxicity of amyloid- β peptide in relation to peptide sequence variation

Annelies Vandersteen 12.12.2012

Generally, aggregation of the amyloid- β peptide is considered the cause of neuronal death in Alzheimer disease. The heterogenous A β peptide occurs in various lengths *in vivo*: A β 40 and A β 42 are the predominant forms while both shorter and longer peptides exist. A β 40 and shorter isoforms are less aggregation-prone and hence considered less dangerous than A β 42 and longer isoforms, which are more aggregation-prone. Up to now research mainly focussed on the predominant A β peptides and their individual characterization. This work emphasizes on the behavior of various isoforms in mixtures, as to mimick the *in vivo* situation. The results indicate that subtle differences in the ratio of A β 40 to A β 42 can induces strong differences in aggregation behavior and toxicity. This observation is not limited to these isoforms: a small fraction of the shorter A β 38 or the longer A β 43 affects the aggregation behavior of the predominant A β isoforms. Additionally these minor peptides can enhance the toxic effects of A β 40 on neurons while damping that of A β 42. This is crucial for the development of new therapeutics as current strategies aim to decrease the production of A β 42 while increasing A β 38 levels at the same time. The strategy is based on the assumption that the presence of less aggregating A β 38 is less hazardous than that of A β 42. The results presented here however suggest that the situation is more nuanced. A detailed understanding of the aggregation behavior of less predominant A β isoforms, in isolation but certainly in mixtures, will lead to better insight in the mechanisms leading to Alzheimer disease and as such contribute to improved therapeutic approaches.

Aggregatie en toxiciteit van het amyloid- β eiwit in het licht van variaties van de eiwitsequentie.

Annelies Vandersteen, 12.12.2012

De ziekte van Alzheimer is de meest voorkomende vorm van dementie en treft meer dan 35 miljoen mensen wereldwijd. Algemeen wordt de aggregatie van het amyloid- β eiwit aangenomen als de oorzaak van het afsterven van neuronen bij patiënten met de ziekte van Alzheimer. Het $A\beta$ eiwit komt in het lichaam voor onder verschillende vormen, waarvan $A\beta_{40}$ en $A\beta_{42}$ de meest voorkomende zijn. $A\beta_{40}$ en kortere vormen van $A\beta$ zijn minder aggregierend en worden beschouwd als 'veilig', in tegenstelling tot $A\beta_{42}$ en langere vormen die sterk aggregierend zijn. Onderzoek naar de ziekte van Alzheimer focust veelal op de twee meest voorkomende vormen van $A\beta$, en hun individuele karakterisatie. Tijdens mijn doctoraalonderzoek werd vooral nadruk gelegd op het gedrag van verschillende $A\beta$ eiwitten in een mengsel, wat de situatie in de hersenen benadert. De resultaten tonen dat subtiele verschuivingen in de verhouding van $A\beta_{40}$ tot $A\beta_{42}$ kunnen leiden tot sterke verschillen in aggregatie en toxiciteit. Deze waarneming blijft echter niet beperkt tot deze vormen: kleine hoeveelheden van het kortere $A\beta_{38}$ of het langere $A\beta_{43}$ beïnvloeden de aggregatie van $A\beta_{40}$ en $A\beta_{42}$. Bovendien kunnen deze $A\beta$ vormen de toxische effecten van $A\beta_{40}$ op neuronen versterken terwijl ze de toxiciteit van $A\beta_{42}$ temperen. Dit is van cruciaal belang voor de ontwikkeling van nieuwe geneesmiddelen aangezien de huidige aanpak tracht de productie van $A\beta_{42}$ te verminderen en tegelijkertijd zorgt voor een stijging van de $A\beta_{38}$ niveau's. Deze strategie is gebaseerd op de veronderstelling dat aanwezigheid van het minder aggregerende $A\beta_{38}$ 'veiliger' is dan die van $A\beta_{42}$. Onze resultaten suggeren echter dat het beeld minder zwart-wit is en dat een diepgaande kennis van de verschillende voorkomende vormen van $A\beta$, en van hun gedrag in mengsels, zal leiden tot een beter inzicht in de mechanismen die leiden tot de ziekte van Alzheimer en dus tot betere interventie-strategiën.